

Tartalom

A nevelésről - a szülők szerepe	1-2
Riport Várhelyi Tamással, plébániánk egykori káplánjával	3
Négyes oldal: „Nyári” „örömök” és nehézségek	4
Beszélgetés Kirchknopf Gergely atyával	5-6
A szentmise 5. rész - A zsinat után	7
Alexia Év a világban és a Mindszenty-iskolában	8
Naptár: Szent Kozma és Damján	10
Frissítő versek	11
Gyerekoldal	12
Programajánlók	13-14
Kicsinyeknek – Örökké imádjuk őt	15
Anyakönyvi hírek	16

A NEVELÉSRŐL – A SZÜLŐK SZEREPE

A májusi Ünnepi Harangszó 17. oldalára visszautalva, továbbra is két lépés távolságból tekintünk a nevelés egyes kérdéseire. Az ottani záró gondolat szerint a nevelés terén a legfontosabb, amit tehetünk, az önmagunk nevelése, a saját magunkkal szembeni következetesség. A példa ragadós, akár jó, akár rossz – és nincs ráhatásunk, hogyan fog az elvetett mag kikelni, de arra van, hogy mit vetünk el, hogy milyen az életünk, milyen példát mutatunk. De végül kinek a feladata a nevelés? Kinek van a legnagyobb hatása a gyerekek és fiatalok fejlődésére?

Alapvetésnek tekintjük az Egyház tanítását a szülők szerepéről gyermekeik nevelésében. A II. Vatikáni Zsinat Gravissimum educationis kezdetű nyilatkozata, II. János Pál pápa Familiaris consortio és Ferenc pápa Amoris laetitia kezdetű szinódus utáni buzdítása ugyanazt fogalmazza meg: Mivel a szülők adták az életet gyermekeiknek, súlyos kötelességük a gyermekek nevelése, de éppen ezért kell őket elismerni, mint gyermekeik elsődleges és legfőbb nevelőit, mely hivatás annyira fontos, hogy csak nehezen pótolható (Gravissimum educationis 3.). Ez a nevelési jog és kötelesség lényegi, mert az élet továbbadásához kapcsolódik; pótolhatatlan és elidegeníthetetlen, nem ruházható át teljesen és mások által ki nem sajátítható (Familiaris consortio 36.). A szülők mindig hatnak gyermekeik erkölcsi fejlődésére, jó és rossz irányban is. Vagyis tudatosan, lelkesen, ésszerűen és megfelelően érdemes vállalni ezt a küldetést (Amoris laetitia 259.).

A kutatások áttekintése után az első és legfontosabb állítás: nincs egy egységes séma, nincs olyan válasz, amit „le lehet venni a polcról”, és minden helyzetben, mindenki számára ugyanúgy helyes lesz. Amit itt leírok, tudományos kutatásokon alapul, de szándékosan nem tudományos formában: nem bizonyítani akarok, hanem elmélkedésre hívni arról, mit jelent a szülői hivatás, és mekkora jelentősége van a gyermekek nevelésében. Az érdeklődőknek azonban szívesen megküldöm a felhasznált szakirodalmat.

A gyermek fejlődésére hatást gyakorló tényezőket három tág csoportba lehet sorolni: az öröklött tényezők, a megosztott családi környezet és a nem megosztott környezet. Számos kutatás akad, amely az egyik vagy a másik szerepét hangsúlyozza, sőt olyan is, amely valamelyiket jelentéktelennek nevezi. Ezek a tudományos eredmények azonban nagyban függenek a vizsgált társadalmi csoporttól, annak kulturális, történelmi és anyagi háttérétől, valamint gyakran csak nagy valószínűséggel együtt mozgó eseményeket írnak le, ok-okozati összefüggések helyett (korreláció, nem pedig kauzalitás).

Az öröklött tényezők a genetika mellett elsősorban a temperamentumot, az alapvető személyiségvonásokat és a kognitív képességeket jelentik. A megosztott családi környezet mindaz, ami a testvéreket egyformán érinti, ami hasonlóbbá teszi őket egymáshoz: például a család társadalmi helyzete, a szülők iskolázottsága, vallásgyakorlása vagy az általuk kialakított nevelési légkör. A „nem megosztott környezet” pedig mindaz, ami az első kettőbe nem fér bele, ami akár ugyanazon családon belül is eltér, ami különbözőbbé teszi a testvéreket: ilyen tényező lehet a szülők eltérő bánásmódja a gyerekeikkel, a baráti kör, az osztályközösség, a tanárok; bármilyen egyedi esemény, mint betegség, baleset, egy találkozás, egy kapcsolat vagy szakítás, de akár a méhen belüli fejlődés eltérései is.

Érdekes, hogy több szerző vagy az öröklött tényezőket, vagy a nem megosztott környezetet tekinti a legfontosabbnak – van, aki arra a szélsőséges következtetésre jut, hogy a szülőknek gyakorlatilag semmi ráhatásuk nincs a gyermekek fejlődésére: mintha a családnak nem lenne semmilyen szerepe a nevelésben. Könnyű azonban megelégedni a családi háttérrel és a mintázatokról, ha csak „jó családokban” felnövő gyerekeket vizsgálunk. Magyarország esetében pedig jól látszik, például a PISA-felmérésekben, hogy a családi háttér mennyire meghatározó tud lenni – sajnos éppen a hátrányos helyzet kapcsán.

A „megosztott családi környezet” azonban a személyiség fejlődésének, jellemzőinek azon területein gyakorol nagy hatást, melyek – nem mellékesen – az ember életét legnagyobb mértékben meghatározzák. Ha a kérdés csak a személyiségjegyekre és az IQ-ra vonatkozik, akkor valóban kicsi a család hozzájárulása. De minden olyan téren, ahol a viselkedés nem valamilyen képesség kérdése, hanem átvett gyakorlat, norma és identitás, ott a családi környezet hatása felnőttkorban is erős maradhat.

Négy jellemző terület, ahol a családi környezet hatása megmutatkozik: a vallásgyakorlás, az értékek, a nyelvhasználat és az iskolázottsági törekvések. Ezek a területek kimutathatóan másolnak a gyerekek. Azt „utánozzák”, amit a szülőktől látnak – és nemcsak ezekben: ugyanígy az érzelmszabályozásban, a személyes kötődésben, a nevelési gyakorlatban, sőt a bántalmazó mintákban is. Lehet olyan számokat is találni, hogy a gyerekek 65–75%-a templomba fog járni, ha a szülei is, főleg az apa; de ha a szülők nem járnak templomba, akármennyire küldik gyermeküket, talán 2% fog templomba járni – ez azonban erősen vitatott adat, az arányok nem jönnek ki az eredeti kutatás adataiból. Egy másik kutatás szerint, ha a szülők otthoni, személyes beszélgetés keretében és az egyházi közösség életében aktív részvétellel és vasárnapi szentmisével adnak mintát a hitgyakorlására, 82%-os eséllyel maradnak gyermekeik fiatal felnőttként is aktívak vallási kérdésekben. Igaz, ezek a számok erősen kultúra- és környezetfüggők.

Meghatározó területek lehetnek még a világnézeti és közösségi kötődések: a politika, a tekintélyhez és a hagyományhoz fűződő viszony, a közéleti részvétel, az önkéntes-

ség, az adományozás. Ide tartoznak az életmódbeli szokások is. A dohányzás és az alkoholfogyasztás elkezdésében kimutatható a családi minta hatása – a függővé válásban viszont már inkább az örökletes tényezők dominálnak. Ugyanígy családi örökség az ízlés és a közös étkezések kultúrája. A családalapítás és az életút kérdései külön csoportot alkotnak: a párkapcsolat, a gyermekvállalás és annak időzítése, a válás valószínűsége, melyben a családi minta kimutathatóan öröklődik, valamint maga a nevelési gyakorlat. Végül idesorolhatók az anyagi és életpálya-viszonyok: a pénzkezelés, a megtakarítások, a vagyonszerzés, a szakmaválasztás és a munkához való viszony.

Az Egyház tanítása és az empirikus kutatások ismét egy irányba mutatnak. A szülők szerepe a gyermekek nevelésében éppen azokon a területeken döntő fontosságú, amelyek meghatározzák, hogy a gyermek milyen életet fog élni, hogyan fog társas kapcsolatokat teremteni, hogyan viszonyul a saját érzelmeihez, milyen értékeket tart fontosnak az életében, és mekkorát mer álmodni. A családi minták támaszt és keretet adnak, megkerülhetetlen kiindulási pontot. De nem határozzák meg senkinek a sorsát.

És mit tehet a szülő a hétköznapiakban? A kutatások meglepően egyszerű dolgokat emelnek ki. Hogy figyelmesen válaszoljunk a gyermek jelzéseire, akkor is, amikor nem alkalmas. Hogy beszéljünk vele, és ne csak beszéljünk hozzá – a párbeszéd többet ér, mint a szavak mennyisége. Hogy az érzéseit ne söpörjük félre, hanem segítsünk nevet adni nekik. Hogy a szeretet mellett elvárásaink is legyenek: a kettő nem zárja ki egymást, sőt együtt működik igazán. Hogy a határok kiszámíthatóak legyenek, és ne a pillanatnyi hangulatunk szabja meg őket. A serdülőnél pedig, hogy a bizalmat őrizzük – mert amit a gyermek magától elmond, az többet véd, mint amit ellenőrzéssel derítünk ki.

Mindannyian kaptunk jó és rossz mintákat, és fogunk is továbbadni – de vagyunk-e elég bátrak ahhoz, hogy ezt felismerjük, a jót még jobbra tegyük, a rosszat pedig megpróbáljuk megváltoztatni? A válasz nem is annyira egyszerű, mert úgy tűnhet, mintha az egész eddigi életünket kellene hátrahagynunk...

Rácz Ágoston káplán

A hitoktatás és plébániai csoportokba szerveződött hitélet aktuális alakulása egy héten a Szent Mária Magdolna plébánia területén a 2026/2027-es tanévben:

Iskola	Név	Óraszám	Létszám	Egyéb óra	Óvodai óra
Dózsa-iskola	Kirchknopf Gergely	2	20	1 plébániai csoport (19 fő)	-
Dózsa-iskola	Tompa Viola	2	21	-	1 óra, Kis utcai óvoda (24 fő)
Dózsa-iskola	Ivancsics Evelin	18	226	4 óra, Teskándi Csukás-iskola (42 fő)	1 óra, Radnóti utcai óvoda (15 fő)
Szeliánszky-iskola	Pete-Horváth Andrea	8	32	-	-
Ady-iskola	Miszoriné Mocsári Mariann	21	199	1 plébániai csop. (8 fő)	-
Petőfi-iskola	Tóthné Kokas Gabriella	22	227	-	-
Mindszenty-iskola (Notre Dame-rend)	Stróber László	2	58	2 plébániai csoport (30 fő)	1 óra, Szent Család Óvoda (28 fő)
-	Rácz Ágoston	-	-	2 plébániai csoport (23 fő)	-
Összesen: 8 intézmény + plébánia területe		8 hitoktató	84 óra	850 fő óvodás és iskolás	80 fő, plébániai csoportokban

A Szent Család Óvoda és a Mindszenty-iskola speciális helyzetű, más és más. Hitoktatási ellátottságuk biztosított. Láthatjuk, van még iskola és óvoda is a fentiek mellett, ahol

hiányzik a hitoktatás fakultációs és óvodai keretben. Kérjük a kedves híveket, a jól beváló segítséggel éljenek: imádkozunk, hogy minden intézményben lehessen hittan!

Riport

„...legyen áldott az Úr neve mindörökké!”

Riport az ezüstmisés Várhelyi Tamás sárvári plébánossal, plébániánk egykori káplánjával

Augusztus 20-án Gellénházán az ünnepi szentmise egyben a zalai közösség hálaadása is volt, papságod 25 éves jubileuma, az ezüstmiséd alkalmából. A Mária Magdolna plébánia hívei közül is többen eljöttek erre az alkalomra, hiszen papi hivatásod első állomása a mi plébániánk volt.

A választott papi jelmondatodnak mi a mai aktualitása?

- Annak idején Jób könyvéből volt egy részlet, amit választottam és ami azóta se vesztett az érvényéből számomra. Ez pedig a „...legyen áldott az Úr neve mindörökké!” (Jób 1,21). 25 év távlatából is az egyik legfontosabb, hogy hálásak tudjunk lenni, akkor is, amikor ez könnyű, mert az Isten a tenyerén hordoz, s akkor is, amikor úgy érezzük, hogy nincs a közelben, de csak azért, mert nem látjuk, hogy ott van mögöttünk és segít a kereszthordozásban. A magam részéről nagyon hálás lehetek a jó Istennek.

Bodorkós Imre atyával együtt érkeztek Zalaegerszegre, mindketten frissen szentelt káplánok. A plébánia közösségei – fiatalok, gyerekek, családok – számára szolgálatot megtartó erőt, a hithez való hűségben növekedést jelentett. Könnyen megszólítható lelkipásztor vagy; ez az egyszerű közvetlenség megragadja az embereket. Emlékszem arra az adventi koszorúra, amit egy olyan kisgyermekes családnak ajándékoztál, ahol a szülőknek nem maradt ideje beszerezni egyet...

Milyen élmények jutnak eszedbe a zalaegerszegi évekből?

- Zalaegerszeg egy nagyon jó alap, lehetőség volt egy kezdő papnak, mert színes, sokrétű. Egyházunk gazdagságáról beszél, a különféle csoportok, közösségek, generációk jelenléte a kis ovisoktól kezdve a rengeteg diákon, felnőtteken keresztül az idős emberekig. Tényleg ráláthattunk Imre atyával erre a lelki értelemben kiaknázható gazdagságra, és kipróbálhattuk magunkat. Sok család, diák, idős, beteg ember alakja, emléke eszembe jut a kérdés kapcsán. Hálásak lehetünk Imre atyával, hogy ott kezdhettünk, kaptunk lehetőséget az akkori megyéspüspöktől és princípálisunktól.

A második zalaegerszegi imatábor 2002-ben, már a Te lelkipásztori vezetésed alatt került megrendezésre. Először az Ady iskolából, majd Szentpéterfűről szállítottad a gyermekeket, fiatalokat a táborba. Mit jelent számodra az imatábor lelkisége?

Várhelyi Tamás atya ezüstmiséjén

2026. 08. 20. Gellénháza Szent István király ünnepén

- Az imatábor tényleg sokáig elkísért, a nyarak meghatározó programja volt. Viszont 20 év után, látva, hogy nagyon jó, aktív, tetterre kész vezető- és segítőgárda alakult ki, jobbnak láttam átadni a stafétát a fiatalabbaknak. Sárvárról már nem szerveztem résztvevőket, és nem is mentem. Molnár János atya és Pongrácz Benedek-Béla atya is nagyon ügyesek, lelkiismeretesek ezen a téren is, s jól csinálják. Jó látni, hogy Perényi Jutkának az imatáborba fektetett energiái, imái, lelkesedése meghozta a gyümölcsseit, s van jelene, jövője az imatábor közösségének. Sok párkapcsolat is született a megerősödött hit, elkötelezett vallásgyakorlás mellett az évtizedek során. S a párkapcsolat kapcsán nemcsak a házasságokra gondolok, hanem azokra is, akik a jó Istent választották párjuknak (Attila, Balázs, Áron, Dani atyák pl.)

Önálló plébánosi munkádat Gellénházán kezdted. Ezüstmiséd alkalmából láthattuk, hogy a gellénháziak milyen szeretettel gondolnak vissza erre a két évre. Számodra mi volt itt nehézség, és mi az, ami még ma is hálával tölti el a szívedet?

- Kezdő, szinte gyerek plébánosként kerültem 2005-ben Gellénházára, ahol 2 évig voltam. Nagyon jó közösség vett körül, akikkel lehetett építeni, s ez látványos is volt a rövid idő alatt is. Az egyházi épületek felújítása, vagy inkább csak szétépítése mellett (toronyépítés Gellénházán, belső javítgatások, ablakcsere Bazitán, a templomtető-csere előkészítése Nagylengyelben, kisebb csinosítgatások Lickóva-

folytatás az 5. oldalon

„Nyári” „örömök” és nehézségek

Ezen a nyáron meghalt a testvérem és bánatos vagyok. A temetőt járom. Bátyám volt. Nagyon sokat szenvedtünk vele, mert nem tudott enni, nagyon kellett vigyáznunk, hogy amikor etettük, nyelni tudjon. Bekerült ide Pózvára a kórházba és sajnos feladta, mert az egyik lábát elvették és a másikat is el akarták venni, és ezt nagyon nehezen viselte. Minden éjjel látom magam előtt. Nekem jár a Mária Rádió újságja, megrendeltem és minden hónapban kapom, és ez nekem nagyon jó, mert esténként olvasom, mindig szeretem olvasni. Az unokáim ketten vannak, az egyik már felnőtt, Pesten van és dolgozik, a kisebbik unokám sajnos elmegy szintén Pestre, egyetemre. Ez öröm is, másrészt bánat, merthogy nem látom őket, de telefonon tudunk beszélgetni, bár nagyon hiányoznak. Van kis kertem, de sajnos az idei nagyon nagy szárazság miatt a termés nem sikerült. Nagyon kevés, ami megtermett rendesen, az előbbi években sokkal több volt. Ez az öröm, hogy a gyerekek jó tanulók, és ennél nagyobb öröm nem kell, nagyon szeretem őket.

Vörös Dezsőné Kámán Verona

Én a Kertvárosban lakom, de nagyon messze van hozzám az a templom, bár az atyák minden hónapban eljönnek meggyóntatni. Ide el tudok jönni, mert a buszra könnyen felszállok, leszállok és otthon is vagyok. Ide jövök misére, de jönnek gyóntatni a kedves atyák. Meg van műtve a szívem, 91 éves vagyok. Míg a Jó Isten megengedi, addig jövök a templomba mindig. Este rosszabbul vagyok. Egy unokám és három dédunokám van, három fiú. Én vagyok a legkisebb. Nem nagyon tudok sokat menni, de kórházba kell mennem minden hónapban, vért vesznek. De gondolom, a Jó Isten meggyógyít engem, amire szükségem van, azt megkapom és akkor az elég nekem. Ő nagy türelmet is adott, úgyhogy nagyon sokat köszönhetek a Jó Istennek, meg a Szűzanyának. Vigyáz az emberre, és meg is gyógyítja, meg is kapja, amire szüksége van. Édesapám mindig azt szokta mondani, engem soha nem engedett csavarogni, mindig a nagy Bibliából olvasott nekem fel. A Példabeszédekét olvasta nekem és mondta, hogy fiam, figyelj rá, mert megéred még, minden beválik. Úgyhogy még sok vár az emberekre, mert a Gonosz igen dolgozik. Még nagyon sok dolog lesz, de már nagyon közel vagyunk. Az atyának is mondom, hogy ezeket az én nagypapám is mondta, a papám 1947-ben halt meg. Gyerekkoromtól fogva ő foglalkozott velem. 44 évesek voltak a szüleim, mikor születtem. És akkor ő velem volt és a legtöbbet foglalkozott velem, ráért. És nem engedett csavarogni és nem is érdekelt a csavargás. Szeretek a templomba eljönni. Minden nap egy órát sétálok. A férjemet 31 éve vesztettem el és előtte tizenöt évig volt beteg. Az édesanyámat másfél évig ápoltam, de nem adtam volna senkinek oda, mert ő az édesanyám. Amikor meg megjön a behívó az Úrtól, akkor meg megyek.

Borbás Istvánné, Ica

„A nyárnak vége, vége. Elnyíltak a virágok.” (Petri Mór)

Ahogy a költő írja, a nyárnak vége, de az emlékek, a több évtizedes örömök (nyári-téli) itt maradtak velünk. Jelen sorok írójának életét a visszatérő, az unokákkal közösen megélt örömök tették gazdaggá, tartalmassá.

A lányaim után a négy unokámat (két fiú, két leány) Isten külön ajándékának tekintem. Már ők is felnőttek, így a mostani gyakori, nyári találkozásaink során ezekre a közösen megélt örömökre emlékezünk. Születésük óta az életem részesei ők, minden apró mozdulatukkal, kicsi, ölelő, puha karok simogatásával, a kimondott szavakkal velem voltak. A közösen, együtt töltött családi ünnepek, a nyári kirándulások, a fürdözések (ittthon és külföldön), a vidám játékok, mondókák, énekek tanulása sok-sok emléket hagytak. Később még az a segítség, amelyet egy iskolai dolgozat megírásához nyújtottam, az is az öröm forrása volt.

Fontos volt az egyházi ünnepek megélése is, valamint a kereszttelön, az első áldozáson és bérnalkozáson való részvételük. Emlékezetesek maradtak a nyári hittantáborok, ahol a nagymama a fiúunokájával együtt vett részt. Az esti közös imák, a vasárnapi szentmiséken való részvétel emlékei mind-mind velem maradtak. Az egykor ministráló fiúunoka emléke is a szívemben él.

Az évek múlásával jöttek az izgalmakat, aggódásokat hozó események, a ballagások, az érettségi vizsgák, a felsőbb iskolákba szülő felvételük izgalmai, a diplomaosztó ünnepségek, majd az esküvők. Ezek – és a még le nem írt apró események – nagyon fontos helyet foglalnak el nagymamái szívemben. Esti imáim, fohászaim egy része már értük szól a hálaadás mellett megfogalmazva, tartalmas életükre kérve az égiek segítő támogatását.

A távolságok ellenére is gyakorta érezhetem a ma már felnőtt unokák szerető ölelését. Mintha szerepcsere történt volna, most már én igénylem az ő szerető ölelésüket, támogatásukat. Nemcsak a „nyári örömök”, de az unokákkal együtt megélt, évszakoktól független közös örömök, együttlétek, életünk maradandó emlékei lettek.

Úgy gondolom, hogy a nagyszülők döntő többsége valamiféle örökséget szeretne hagyni unokáira (ki vagyont, ki szellemi). Az én „örökségem” az unokáim részére, egyenként, névre szólóan a „Nagymama naplója”, ami 100 oldalon saját kézzel íródott. A Napló a következő gondolattal fejeződik be, örökséget hagyva az unokáknak az emlékezésre.

„Ha már nem leszünk a Papával, akkor Mindenszentekkor gondolj ránk, gyűjtsál egy mécses, tedd az ablakodba, a mécses fényében ott leszünk veled!”

Kívánom, hogy sok-sok nagyszülőnek legyenek hasonló, évszakoktól független, unokáik okozta örömeik, amikre szeretettel gondolkodik vissza.

Bangó Józsefné - Szent Anna cursillo csoport tagja

damoson és Ormándlakon), maga a közösség is nagyon élő lett (szerveztünk bált, ministráns focibajnokságot, kirándulásokat, programokat). Hálás vagyok Kovács József esperes plébánosnak, hogy megszervezte ezt az ünnepet, jó volt újra találkozni sokakkal. Az akkori kis ministráns időközben polgármesterré nőtt. Jó volt látni, hogy emlékeznek rám, pedig csak 2 közös évünk volt.

16 éven keresztül szolgáltál Szentpéterfán. Az ottani, többségében horvát nemzetiségű, hívek egy erős katolikus közösséget alkotnak. Te nemcsak a plébániának, hanem az egész falu közösségének életében jelentős szerepet töltöttél be. Mivel nyerted meg a gyerekeket, fiatalokat a hit számára?

- Szentpéterfa és a hozzá csatolt horvát és német nemzetiségi falvak egy új színfolt volt papi életemben. Itt ismét érdemes kiemelni a jó Isten gondoskodását, szeretetét, amit nem érdelek meg, de mégis nagylelkű az Isten. Ezen határmenti falvakban a klasszikus lelkipásztorkodásé volt a főszerep. Nagyon jó, vallásos, templomba járó közösségeket adtak át az elődeim, akik nagyon lelkiismeretesen végezték lelkipásztori szolgálatukat ezekben a "leghűsegebb falvakban".* Szentpéterfán elődöm szombat délelőttönként ministránspróbákat szervezett a plébánián, s ezt folytattam én is, s alig volt olyan szombat, amikor ne lett volna próba az egész év során. A gyerekek szívesen jöttek, jók voltak a plébánia adottságai, hatalmas udvar, játszótér, nagy plébániaépület stb. Az idős atyák, akikkel együtt dolgoztam sokat segítettek, de a legfontosabb megtapasztalás az volt velük, hogy tudták, tudtuk, hogy egy csónakban evezünk, egy a cél, s ez irányba húztunk. Igyekeztünk mind a német, mind a horvát nemzetiségi hagyományokat, imákat, énekeket, összejöveteleket megtartani. Amikor 10 év eltelt a Pinka-menti falvak közös plébániai életében, akkor képeskönyvet adtunk ki, több ezer fénykép próbálta visszaadni azt a gazdagságot, intenzivitást, amiben részünk volt. Azt gondolom sikerült maradandót alkotni az adott közösségekkel, amire az utódok tudnak tovább építeni.

Sárváron a Szent László plébánia vezetésével bízott meg Dr. Székely János püspök atya. Itt már egy papi közösség elöljárója is lettél. Milyen feladatok vártak rád Sárváron?

- 2023-ban, két nem után igent mondtam az egyházmegye vezetésének, s így kerültünk Óra Krisztián és Kirchknopf Gergely atyákkal Sárvára, szülővárosomba. Volt diákkori

plébánosom Orbán István, mint nyugdíjas kisegítő fogadott minket, így két évig négyen láttuk el a város két plébániáját és a hozzá tartozó három, majd négy falut. A harmadik éven kaptuk Fábian András diakónust, hogy Sárváron töltse a gyakorlati idejét. Jó papi közösség alakult ki, amit a hívek is értékelték. Talán az erősségünk az egységben rejlett, hogy bár különböző karakterek vagyunk, különféle

adottságokkal, ezt mégis össze tudtuk tenni, gyúrni. Jó volt megélni ezt a fajta papi közösséget. Viszont az Egyházmegye érdekei úgy kívánták, hogy Krisztián atya is plébános legyen, így ő Körmendre került, Gergely atya pont a gyakorlati helyére Zalaegerszегre. Sárvár 8 éve egyesített két plébániája újra különálló lett, s a kertvárosi rész lelkipásztori szolgálatát a Zalaegerszegen is járt Aigner Géza plébános és Rákos József káplán látja el, most velük együttműködve igyekszünk a város lakói számára a lelkipásztori ellátást biztosítani.

Tavalyelőtt két pedagógus kolléganőmmel együtt egy sárvári továbbképzés alkalmával két napra befogadtatok minket a plébániára. Zavarba ejtő volt a szíves vendéglátás, amivel fogadtatok minket. Ugyanakkor jó volt látni

a gyönyörűen felújított plébániaépületet és a közösségek számára kialakított termeket is.

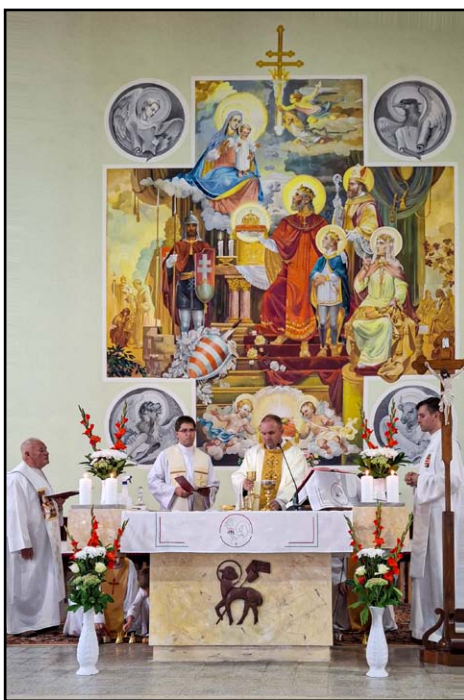
- Itt ismét vissza lehetne kanyarodni a jelmondatához, hiszen tényleg hálás helyzet. Az előd (Wimmer Roland) által 2020-ban teljesen felújított plébániaépületet vehettünk birtokba 2023-ban, amit a meglévő tervekkel és anyagi forrással bővítettünk a közösségek számára. Sokan dicsérik, de nem a mi érdemünk, hogy ilyen lett, a mienk, hogy fenntartsuk, ápoljuk, s nemcsak az épített örökséget, hanem a közösségeinket is.

A lelkipásztorok helyzetét a hívek közössége is meghatározza. Van, ahol buzgó, jámbor katolikusokkal van tele a templom, s van, ahol az emberek közömbösek vagy éppen ellenségesek a katolikus hittől szemben. Áldás és kihívás mindenütt lehetséges. Hogyan képzeled magad 25 év múlva?

- Ezen a kérdésen nem gondolkoztam, ez is Isten kegyelme elsősorban, hogy mit szán nekem még a jövőben. „...legyen áldott az Úr neve mindörökké!”

*Azokat a falvakat hívták így, amelyek a trianoni döntés után népszavazással kerültek vissza Burgenlandtól Magyarországhoz.

Készítette: Háriné Mile Mónika

Riport

Beszélgetés Kirchknopf Gergely atyával

Szeretettel köszöntöm az Ünnepi Harangszó szerkesztői és olvasói nevében!

- Én is köszöntöm a Kedves Olvasókat!

Kérem, beszéljen önmagáról, hogy mi hívek jobban megismerhessük! Honnan indult, hol töltötte gyermekéveit? Hogyan került kapcsolatba Jézus Krisztussal?

Szombathelyről származom, ott jártam iskolákba. A gimnázium után Győrbe kerültem egyetemre és mérnökinformatikát tanultam. Majd itt éreztem meg Isten hívását és jelentkeztem a Szombathelyi Egyházmegyébe papnövendéknek. A szemináriumi éveimet is Győrben töltöttem. A Jézussal való kapcsolatomba mondhatni belenőttem. Szüleim számára fontos volt a hit és annak továbbadása.

- Voltak-e olyan tanárai, nevelői, lelkipásztorai; akik különösképpen inspirálták? Ha volt ilyen, emlékszik egy hangsúlyos eseményre velük kapcsolatban, amire szívesen emlékszik vissza?

Az évek folyamán sok tanárom, nevelőm, lelkipásztorom volt, akiktől igyekeztem mindig eltanulni a jót. Így mondhatom, hogy valóban sokan inspiráltak, sokan támogattak és én sokaktól sokat tudtam tanulni.

- Mikor és hogyan döntött a papi hivatás mellett?

A döntést Győrben hoztam meg, az egyetemi kollégiumi évek alatt. Bár egy folyamat volt ez bennem, mégis az elmondás alapján tűnhet egy pillanat művének is.

Az egyik atya, aki a kollégiumban tartott kurzust tanácsolta nekünk, hogy nézzük át az életünkben, hogy a hivatás, amit választottunk, az valóban az élethivatásunk-e. Én is átgondoltam és egyszerűen fogalmazva arra a következtetésre jutottam, hogy az én valódi hivatásom, amire Isten meghív, az a papság. Persze ez csak így leírva ilyen egyszerű, de igazából nem is tudnám megfogalmazni jól a mélyebb folyamatokat bennem.

- Mi az, amire nagyon alapos felkészítést kapott a szemináriumi évek alatt, és melyek azok a területek, ahol úgy érzi egy fiatal papnak tovább kell fejlődnie?

Alapos felkészítés terén a teológiai ismeretek elsajátítását mondanám. A szemináriumok egyik legnagyobb erőssége talán, hogy a teológiai tanulmányokhoz biztosítanak megfelelő környezetet. Így aki tanulni akarja a teológiát, annak van rá lehetősége.

Egy fiatal papnak a szeminárium után talán leginkább lelkipásztori tapasztalatszerzésre van szüksége, hogy a szeminá-

Kirchknopf Gergely atya

riumban megtanultakat jól lehessen kamatoztatni a hétköznapi napokban is.

- Mi a papi jelmondata és mi az üzenete az Ön számára?

A papi jelmondatom a Pál apostolnak a Kolosszeiekhez írt leveléből van, az első fejezet 14. verse: „Benne nyertük el vére által a megváltást, bűneink bocsánatát.”

Ez a mondat számomra leginkább kifejezi Isten irgalmas szeretetét az emberek iránt. Hiszen Jézusban megváltást kaptunk, a bűnbocsánat lehetőségét. Mivel pedig az ember bűnös, követ el kisebb-nagyobb bűnöket, ezért a megváltás és a bűnbocsánat olyan dolgok, amik erőt, vigasztalást, reményt adhatnak számunkra. Bár hibázunk, de Isten által nincs minden veszve, van lehetőség a bűnbánatra és a kienesztelődésre.

- A papszentelés után Sárovaron kezdte meg papi szolgálatát. Itt milyen feladatokat kapott, ha voltak, milyen nehézségekkel kellett megküzdenie? Mi okozta a legnagyobb örömet?

Sárvár mindig is különleges helyen volt az életemben, nemcsak a papi szolgálatom miatt. Az édesanyám sárvári származású és a családom egy része még mindig ott él. Számukra is nagy öröm volt, amikor szentelés után oda kerültem, és elmondhatom, hogy én is szívesen mentem. Feladataim tekintetében nem mondható, hogy lett volna különösebb nehézség. Hárman kerültünk egyszerre Sárvárra, és mint a hármunknak megvoltak a feladatai. Nekem elsődlegesen az volt, hogy tanuljam, milyen is a papi élet. Így feladataim is elsődlegesen lelkipásztori feladatok voltak, mint a misézés, a gyóntatás, hitoktatás, keresztelek, esketés, temetés.

- Zalaegerszegre már ismerősként érkezett, hiszen plébániánkon töltötte diakónusi gyakorlatát 2022-ben. Nagy öröm ez a plébánia hívei számára, hiszen növekedhetett a szentmisék és a gyónási lehetőségek száma is. A plébánia kisebb közösségei is számítanak az új lelkipásztor jelenlétére. Eddig milyen feladatokat kapott egyház-községünkben?

A feladataim jelentősen nem változtak a korábbiakhoz képest. Rendszeresen misézek, gyóntatok. Jó tapasztalni,

hogy sokan vannak a gyónók, akik rendszeres látogatói a gyóntatószéknek. Emellett ugyanúgy keresztelek, temetek és esketek, éppen amit rám bízna. A Dózsa iskolában átvettem a két nyolcadikos csoport hitoktatását és a béralkozásra való felkészítésüket is én fogom végezni. Emellett Ágoston atyához kapcsolódva igyekszem részt venni a különböző csoportok életében és a betegek ellátásában is.

- Szentbeszédei híven tükrözik logikus gondolkodását. Összeszedetten, szinte vázlatpontonként fejt ki gondolatait, majd a beszéd végén összefoglalja a legfontosabbakat, így a hívek figyelmét mindvégig a tanításra tudja irányítani. Papi hivatásának kik a példaképei?

Igyekszem mindig a jó dolgokat eltanulni más papoktól, így a prédikációk terén is. Töreksem arra, hogy egyrészt a Szentírást magyarázzam, másrészt másrészt megmutatni, hogyan tudja az ember ezeket a gondolatokat a saját életére vonatkoztatni. Örülök, ha egy-egy gondolat, mondat megmarad valakiben, úgy gondolom, hogy akkor már megérte jártatnom a számát.

Kérdezett: Háriné Mile Mária Mónika

A zsinat után

A szentmise 5. rész

A huszadik század közepére a társadalmi változások: az individualizáció és a nemzeti identitás ereje, a szekularizáció előre haladottsága és nem utolsósorban a két világháború okozta sebek, politikai és gazdasági válság megérették a vallási megújulás vágyát és szükségességét. Az idők eme jeleit felismerve hívta össze Szent XXIII János pápa a II. vatikáni zsinatot, amely nagyon sok területen alapvető változásokat hozott az egyház életében és szemléletmódjában. A szentmisével a zsinat Sacrosanctum Concilium kezdetű konstitúciója (SC) foglalkozik, amelyet 1963. december 4-én hirdetett ki a zsinatot lezáró Szent VI. Pál. A reformok törekvése az volt, hogy a hívek tudatosan és aktívan vegyenek részt a szent cselekményekben, ily módon – ha formailag nem is – szellemében visszanyúl az ősegyház gyakorlatához.

Nem az elmúlt liturgikus gyakorlat eltörlése, hanem annak a kor társadalmi és vallási igényeihez való adaptációja volt a törekvés. Ez négy alapvető szempont szerint történt:

- A hívek cselekvő részvételét elősegítendő engedélyezték a latin helyett a nemzeti nyelvek használatát. A hívek már nemcsak hallgatói a liturgiának (gyermekkoromban úgy tanultuk, hogy vásár- és ünnepnapokon misehallgatási kötelezettségünk van), hanem párbeszéd-szerűen együtt imád-

Modern liturgikus tér

koznak a miséző pappal. Az énekek és egyéb imádságok (elvileg) nem folyhatnak párhuzamosan a szentmise liturgikus szövegével.

- A vallásosság tudatossá tétele és a lelki elmélyülés érdekében kiszélesedett a Szentíráshasználat, több és változatosabb bibliai részletet olvasnak fel, ebből született a mai hároméves ciklusú olvasási rend. Egyes részeket laikusok is felolvashatnak.

- A prédikáció (homília) a tanítás szerves részévé vált:

vasár- és ünnepnapokon kötelezővé tették a papok számára az igemagyarázatot. A későbbi pápák arra is nyomatékosan felhívták a figyelmet, hogy a homíliának az elhangzott szentírási szakaszokról kell szólnia.

- Lehetővé vált, hogy a liturgia – a lényegi egység megőrzése mellett – alkalmazkodjon a különböző népek kultúrájához és zenei hagyományaihoz.

[Erre bizonyos fokig régen is volt lehetőség, hiszen a Római misekönyv bevezetésekor megengedhetők tartották a 300 évnél régebbi liturgikus gyakorlatot. Ezzel azonban nem minden területen éltek, Magyarországon például az ősi Esztergomi rítus használatát Pázmány Péter, ill. a nagyszombati nemzeti zsinat adta fel, és vezette be helyette a római 1630-ban. Ezzel a magyar szentek hangsúlyos ünnepei, megpl. a színesebb magyar gregorián és a különböző dramatikus elemek kiszorultak a templomokból.]

A zsinat utáni legjelentősebb változások az azóta eltelt több, mint fél évszázad során a gyakorlatban tovább alakultak:

- A pap a hívekkel szembe fordulva áll az oltár mögött, a hívek az új építészeti megoldásoknak köszönhetően sokszor körülveszik az oltárt. Megszűnt a szentély hívek előli elzárása, az „áldoztatórács”.

- A szentmise átláthatóbb és közösségibb lett, a laikusok szerepe egyre nőtt: áldozati adományok előkészítése, szentírási szakaszok felolvasása, áldoztatás stb.

- Jelentősen megnőtt az igeliturgia szerepe. (Ószövetségi olvasmány, Szentlecke, Evangélium)

- Visszaállították a hívek egyetemes könyörgéseit, a békéköszöntéseket.

- Többféle eucharisztikus imát vezettek be különböző alkalmakra, melyeket a pap hangosan, mintegy a néppel közösségben mond el.

- Lehetőség van az Oltáriszentség állva történő, valóságos (kézbe)vételére.

A zsinat határozatainak – köztük a liturgia átalakításának – megvalósulása nem mindenhol (Magyarországon sem) ment zökkenőmentesen, a klérus sok helyütt rendkívül konzervatív tagjai kifogásolták az egyház „demokratizálódását”, s csak részben tettek eleget a konstitúció előírásainak. Ma pedig szinte új mozgalom indult a „tridenti mise” visszaállítására, amely új egyházszakadáshoz is vezetett. Bár az egyház hajója – VI. Pál pápa közismert mondása szerint – csak lassan mozdítható, arra eddig még nem volt példa, hogy 180 fokkal visszafordult volna.

Marx Mari

„Alexia-Év” a világban és a Mindszenty-iskolában

A Zalaegerszegeen jól ismert, francia alapítású szerzetesrend ez évben ünnepli Alix (latinosan Alexia) Le Clerc (1576-1622) születésének 450. évfordulóját. A hölgy Pierre Fourier-val együtt alapította meg a Notre Dame Rendet (Congrégation Notre Dame), amelyet évszázadok múltán, 1928-ban az akkori helyi plébános, Pehm József hívott meg Törökbálintról városunkba, hogy a nővérek tanítsák a lányokat és felpozsántsák a lelki életet... A rend általunk talán ismertebb neve a hosszabb Notre Dame Női Kanonok- és Tanítórend. Helyi előjárójuknak, Françoise Debeaupre nővérnek írását olvashatjuk.

Annak érdekében, hogy Alexia életét minél szélesebb körben megismertessük, minden olyan országban, ahol a rend jelen van, megszerveztük az Alexia-évet. Ez február 4-én Nancyben kezdődött, és 2027. május 4-én, Alexia boldoggá avatásának 80. évfordulóján ér majd véget.

Az Alexia-év megnyitójára Nancyban (Franciaország) került sor, abban a városban, ahol Alexia 1622. január 9-én meghalt. Ez az alkalom idén januárban egyúttal nemzetközi találkozónak is módot adott: nővérek és világiak gyűltek össze mindazokból az országokból, ahol a rend jelen van – Brazíliából, Kongóból, Vietnámból, Nagy-Britanniából, Belgiumból, Franciaországból, Szlovákiából és Magyarországról.

E találkozón a franciaországi iskolák diákjai mellett

a Mindszenty-iskola középiskolás tanulói is részt vettek. Hazatérésük után így számoltak be élményeikről:

„Hatan utaztunk Nancyba az Alexia-év megnyitójára. A Mindszenty iskola középiskolás diákjaiként eleinte kisé megilletődötten, de mindenekelőtt kíváncsian érkezünk meg: szerettük volna megismerni Alexia életét és lelkiségét, megérteni, hogy mit is mondhat számunkra az élete, hogyan kapcsolódhatunk ma hozzá. Nagy segítséget jelentett, hogy kísérőink – iskolalelkészünk Dr. Kürnyek Róbert atya és nyelvtanárunk Tóth-Payet Marie – vállalták a tolmácsolás feladatát, így le tudtuk győzni a nyelvi akadályokat. E három nap alatt találkoztunk és beszélgethettünk a Kongóból, Vietnámból, Brazíliából, Szlovákiából és Franciaországból érkezett nővérekkel. Teljes mértékben a nagy Notre-Dame-család tagjainak érezhettük magunkat túl országhatárokon és nyelvi akadályokon.”

De ki is volt Alexia?

Nemesi családban született, ahol vallásosan és erkölcsösen nevelkedett. Tudatában volt szépségének, élvezte barátai csodálatát, emellett táncolni is nagyon szeretett.

Mégsem volt elégedett gondtalan életével. Tizennyolc éves korában életének gyökeres változtatásra határozta el magát: szakított a világi szórakozásokkal, egyszerű ruhákba öltözött. Plébánosának, Pierre Fourier-nak, elmondta vágyát, hogy olyan iskolát szeretne nyitni kislányok számára, ahol „minden lehetséges jót megtesznek majd értük”,

ő maga pedig szerzetesnő szeretne lenni. Elköteleződését egy látomás hatására tette, látta a Szűzanyát, aki rábízta a gyermek Jézust, miközben ezt mondta Alexiának: **„Segítsd, hogy növekedjen.”**

Szerte a világon már több mint négyszáz éve követik szerzetesnővérek Alexia indíttatását, és az utóbbi évtizedekben világiakkal együttműködve törekednek arra, hogy tanítványaik – fiúk és lányok egyaránt – növekedhessenek, személyiségük kibontakozhasson.

A „növekedés segítése” azt jelenti, hogy minden fiatal támogatunk kapott tehetségének felfedezésében, testi és értelemi képességeinek kibontakoztatásában. Mindenekelőtt azonban abban szeretnénk segíteni őket, hogy felismerjék a hit és a lelki élet fontosságát, amely iránymutató világító toronnyá válhat életükben.

Hogyan él meg az „Alexia-évet” a Mindszentyben?

Az iskola bejáratánál az alapítók arcképei fogadják az érkezőket. A kápolnához vezető folyosón Alexia plakátja emlékeztet minket arra, hogy születésének 450. boldoggá avatásának pedig 80. évfordulóját ünnepeljük. Ennek köszönhetően az iskola közössége mellett a kápolnába betérő hívők is bekapcsolódhatnak a jubileumi évbe, tudhatnak róla.

A tanév során minden szerdán reggel 9:45-től lehetőséget kínálunk a diákoknak arra, hogy a kápolnában közösen imádkozzunk. Ebben az évben az imaidő középpontjában egy kis füzet áll, amelynek segítségével Alexia tizenöt imádságát ismerhettük meg.

Minden év nagybőjti időszakában készítünk a diákoknak egy interaktív imaösvényt az iskolában. Idén minden állomás Alexia életútjának egy-egy mozzanatát idézte fel, és arra hívta a fiatalokat, hogy saját életükre is reflektáljanak. Márciusban két szlovák nővér – Majka nővér és Betka nővér – érkezett az iskolába, hogy bemutassák a rend szlovákiai történetét.

A diákoknak a hittanórákon is lehetőségük nyílt arra, hogy Alexia életét és körülményeit mélyebben megismerhessék.

A nyári hittantábor újabb alkalmat kínált Alexia életének még jobb megismerésére. A napok szentmisével kezdődtek és minden napra kiválasztottunk egy témát vagy eseményt Alexia életéből, amit a nap folyamán a középpontba állítottunk, és ehhez mindig kapcsolódott valamilyen tevékenység is.

Az egész Alexia-év során rendünk valamennyi iskolájában különféle programokat kínáltunk nemcsak a diákoknak, hanem a felnőtteknek is.

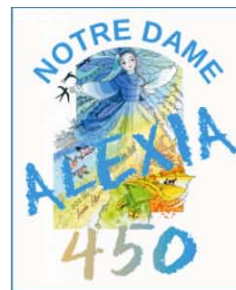
Az év megnyitóján, januárban rendünk általános előljárója, Cécile nővér a következő szép imádsággal zárta a nyitó beszédét, amellyel szeretném zárni soraimat:

„Alexia, aki ma befogadsz bennünket, add nekünk gyengédséggel és jóindulattal teli tekintetedet, hogy megtanuljunk úgy tekinteni önmagunkra, ahogyan te tekintesz ránk! Add meg nekünk, hogy veled együtt megértsük, hogy Isten jobban hisz bennünk, mint mi saját magunkban! Alexia, te, aki egész életedben igyekeztél növekedni és másokat is növekedni segítettél: mondd el nekünk újra, hogy csak aki kicsi-vé tud lenni, csak az válhat naggyá; hogy csak a remény viszi előre a világot; hogy csak a jóság emeli fel az elesetteket; hogy csak a hit szabadít meg minden félelemtől; és hogy az öröm és a béke lesz Isten megígért és beteljesedő ajándéka számunkra!

Alexia, kérünk, vezessbennünket kézen fogva és ne hagyj magunkra soha!”

Háriné Mile Mónika, fordította S.Ivancsics Evelin

A képekről: Alexia díszített mozaikképe az iskolában; Françoise nővér, Marie-Thérèse nővér és Gemma nővér társaságban; Alexia 21. századi alakja a vietnámi nővérek festményén; Diákok tanári kísérettel; Majka nővér és Betka nővér munka közben; Plakátok és imafüzet az iskolában.

Naptár

Szent Kozma és Damján – szeptember 26.

A két híres orvosszent (emléknapjuk az 1970-es reform előtt 27-én) mind a keleti, mind a nyugati egyházban nagy tiszteletnek örvend. Életükről sok-sok legenda forog, amelyekről Magyarországon az Érdy-kódex – a legnagyobb terjedelmű és legjelentősebb magyar nyelvű középkori legendagyűjtemény, és korai nyelvemlék – tudósít, amelyet a „karthauzi névtelen”-ként emlegetett szerzetes másolt 1524 és 27 között.

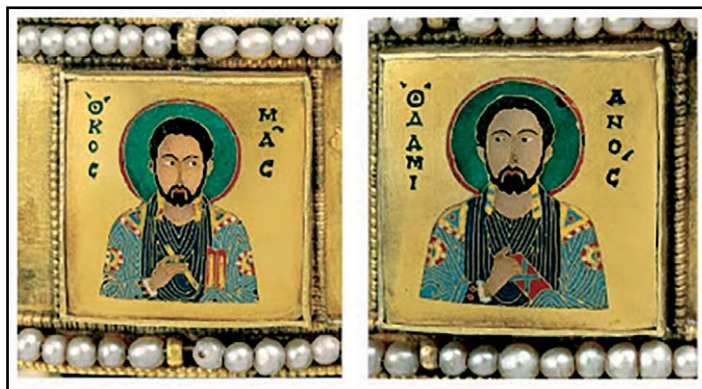
[A kódex 334 + 4 csonkán fennmaradt papírlap. Egész évre szóló szentlecke- és evangéliumfordítások, prédikációk és mintegy 90 szent legendája, köztük több magyar szenté is. Célja a latinul nem tudó laikusok és szerzetesek anyanyelvi olvasnivalóval való ellátása volt, egyúttal szellemi védelem a lutheri reformáció hatásaival szemben.]

Kozma és Damján Arábiában született ikerpár, mindketten orvosnak tanultak, ami az akkori világban az arabok által művelt legjelentősebb tudományok közé számított. A hagyomány szerint keresztény családban nevelkedtek. Édesanyjuk, Szent Teodóra (vagy Theodota) mélyen hívő keresztény asszony volt, aki a korán elhunyt pogány férje után egyedül, a keresztény erények és a Szentírás szellemében nevelte fel fiait az Arab-félszigeten, illetve Szíriában. Miután itt kitanulták az orvostudományt, a kilikiai Aegeae városában telepedtek le. Keresztény meggyőződésük miatt soha nem fogadtak el pénzt a betegektől a gyógyításért vagy a gyógyszerekért. Emiatt a keleti egyházban a mai napig az „Anargüroi” (pénztelenek, ingyenorvosok) melléknévvel illetik őket. Orvosi hivatásukra nemcsak munkaként, hanem vallási küldetésként is tekintettek. A test gyógyítása mellett a lelkekével is foglalkoztak: a pogány betegeknek Krisztus evangéliumát hirdették. A legendák szerint a hatásukra rengeteg ember gyógyult meg, tért meg és keresztelkedett meg, így tulajdonképpen a város apostolaivá váltak. A Diocletianus-féle nagy keresztényüldözés idején (303-ban) kínzások után lefejezték őket, így lettek az ókeresztény egyház ünnepelt vértanúi.

Tiszteletük eleinte a keleti egyházban, Konstantinápolyban majd Rómában is virágzott. A Sanctissimi Cosma e Damiano egyike a legszebb római ókeresztény templomoknak. Legendájukból érthető, hogy az orvosok, patikusok, borbélyok (felcserek), betegek tisztelték patrónusul őket: éspedig Kozmát inkább az orvosok, Damjánt pedig a patikusok.

A magyar kereszténység nyilván a bizánci egyház és császárság közvetítésével ismerkedett meg e szent orvosokkal.

Tudjuk, hogy Dukas Mihály I. Géza királyunknak koronát ajándékozott. Ez a szent korona alsórésze (corona Graeca), amelyet zománclapok borítanak, melyek között Kozma és Damján mellképét is megtaláljuk, valószínűleg a megkoronázott magyar király egészségét ajánlják Kozma és Damján mennyei gondjaiba.

Szent Kozma és Damján

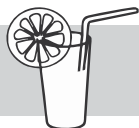
Magyarországi tiszteletüket sok templomdedikáció, még több helységnév (valószínűleg ezek is a templom titulusának lecsapódásai) és rengeteg, különböző formában máig megőrzött családi és keresztnév bizonyítja: Kozma, Kuzma, Damján, Domján, Domány, Demján, Demjén, Dömjén, Dimjén, Demény stb.

Zalában a Kozmadombja (eredetileg Kozmadomja), ill. Szentkozmadombja falvak neve, valamint Zalasántó gótikus temploma őrzi emléküket, de Komárváros (Zalakomár) már elpusztult temploma is nekik volt szentelve.

Marx Mari

Ez a részlet egy híres kódexillusztrációból származik, amelyet Jean Bourdichon francia festő készített 1503 és 08 között Bretagne-i Anna hóraskönyvébe.

Frissítő

Moré Balázs: Egyre csendesebben

Van egy másik világ, létezik,
a tenger alatt, a tenger fölött,
a zúgó hullámok mögött
egy másik világ rejtezik.

Aki ismeri, nem beszélhet róla,
mert ez a legnagyobb titok.
Takarjátok el arcotok,
ha mégis eljönne az óra...

Én láttam, és szemem elvakult
a nagy fénytől, amely ott ragyog!
Azóta néma és vak vagyok,
a kulcs a tengerbe hullt.

Ha tudnád, ha csak megsejtenéd,
hogyan a felszín alatt mi rejtezik!
Van egy másik világ, létezik! –
és egyre csendesebben int feléd.

Bruno Ferrero: A türelem

Egy édesanya és kamasz fia egy bevásárlóközpont
előtt találkoztak, hogy együtt mobiltelefonokat
nézegessenek.

Az édesanya negyedórás késésben volt. Amikor
megérkezett, a fia idegesen odamorgott neki:

-Már tizenöt perce várlak!

Az édesanya átkarolta, gyöngéden a szemébe nézett
majdnem felnőtt fiának, és mosolyogva csak ennyit
válaszolt:

-Kicsi fiam, én kilenc csodálatos hónapot vártam rád.

Tóth Árpád: Isten oltó-kése

Pénzt, egészséget és sikert
Másoknak, Uram, többet adtál,
Nem kezdek érte mégse pert,
És nem mondom, hogy adósom maradtál.

Nem én vagyok az első mostohád;
Bordáim közt próbáid éles kését
Megáldom, s mosolygom az ostobák
Dühödt jaját és hiú mellverését.

Tudom és érzem, hogy szeretsz:
Próbáid áldott oltó-kése bennem
Téged szolgál, mert míg szívembe metsz,
Új szépséget teremni sebez engem.

Összeszorítom ajkam, ha nehéz
A kín, mert tudom, tiéd az én harcom,
És győztes távolba néz
Könnyekkel szépült, orcád-fényű arcom.

Angela

Gyerekszáj

Gyerekek mondásai

Beszélgetünk az elsőáldozásról az egyik 4. osztályosokkal. Egyikük mondja, hogy neki az egész családja szeretné, ha ő elsőáldozó lenne, még a kutyája is.

Beírtuk nevünket az új hittankönyvünkbe. Másodikas kislány kérdezi, hogy a hologramját is beírhatja, elég lesz? (monogram)

Programajánlók:

VAN IDŐM RÁD!

Apák és lányok hétvégéje kapcsolatuk erősítéséért
a Martineum Felnőttképző Akadémián

2026. november 6-8. (péntek 18.00 - vasárnap 13.00)

Amivel várunk Titeket: játék, közös tevékenység, beszélgetés, ima...

Részvételi díj szállással és teljes ellátással: 40.000,- Ft/apa és lánya
A lányok korhatára: 12-18 év

Jelentkezési határidő: október 20.

Jelentkezés: www.martineum.hu; markovits@martineum.hu

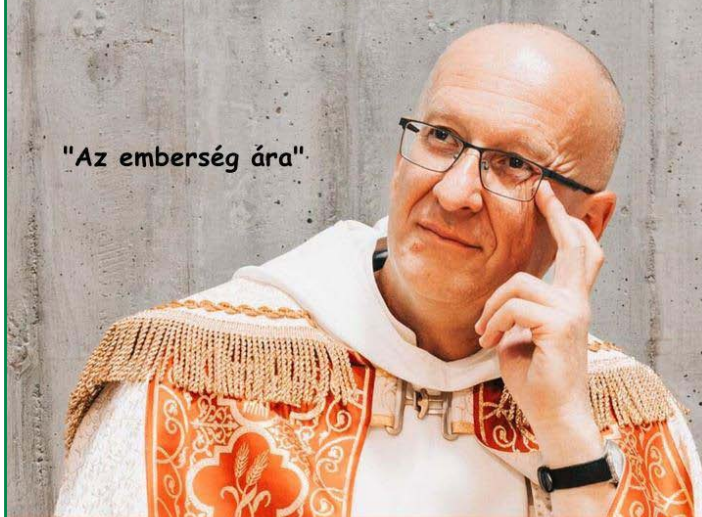
Nemzeti Együttműködési Alap

ADVENTI LELKIGYAKORLAT

A MARTINEUM FELNŐTTKÉPZŐ AKADÉMIÁN

2026. november 27-29. között

Bátor Botond atya vezetésével

"Az emberség ára"

További információ:
www.martineum.hu
takacs.eszter@martineum.hu

Nemzeti Együttműködési Alap

40 NAP AZ ÉLETÉRT

Szeptember 23. - november 1.

ZALAEGRSZEG 2026

Ima, böjt és békés jelenlét Zalaegerszegen

Helyszín: Zala Vármegyei Szent Rafael Kórházzal szemben a Baross ligetben (Zrínyi u.)

Időpontok: 2026. szeptember 23. szerda 17:30 -19:00 óra
2026. október 3. szombat 16:00-17:30 óra
2026. október 7. szerda 17:30-19:00 óra
2026. október 18. vasárnap 14:30-16:00 óra
2026. október 27. kedd 9:30-11:00 óra
2026. október 31. szombat 19:30 óra után *Mindenszentek előestéjén a Baross ligetben mécsesgyűjtás az elhunyt magzatok, kisbabák emlékére*

„Íme, a gyermek örökség az Úrtól, a méh gyümölcse jutalom.” (Zsolt 127,3)
„Szent Mihály arkangyal, védelmezz minket a küzdelemben!”

Az ÉLET értékes! Állítsuk meg együtt a halál szellemiségét! Imádkozunk!

Csatlakozzon Ön is ehhez a nemzetközi imaszolgálathoz!

Jelentkezés és információ: 40napzalaegerszeg@gmail.com (dr. Sipos János, S. Ivancsik Evelin)

További info: www.40napazeletert.hu Utódainkért, 40 napos imaszolgálat az életért

  40napazeletert www.40daysforlife.com

„Én veled vagyok, hogy megszabadítsalak és megmentsélek téged, mondja az Úr.”
(Jer 15,20c)

LELKIGYAKORLAT

Margaritha Valappila nővér és Manfred Huber atya vezetésével

2026. nov. 22 - 26.
(vasárnap délutántól csütörtök ebédig)

További információ és jelentkezés: www.martineum.hu

Helyszín: Martineum Felnőttképző Akadémia
Szombathely, Karmelita u.1.

Nemzeti Együttműködési Alap

Jótékonyági koncert
AZ **AFRÉKA ALAPÍTVÁNY** JAVÁRA
2026.10.04.

NÉV: AFRÉKA ALAPÍTVÁNY
SZSZ: 10101346-27099400-01004002

A HELYSZÍNEN IS LESZ LEHETŐSÉG ADOMÁNYOZNI

HELYSZÍN
MINDSZENTY ISKOLA
DÍSZTEREM
8900 ZALAEGERSZEG, ZÁRDA U. 25.

INFO: RADTALALTAM@GMAIL.COM

FELLÉPŐK

- ♥ 4 AKKORD SHOW KÓRUS
- ♥ BELLUS ATTILA
- ♥ HERTELENDY ATTILA
- ♥ KOVÁCS VIRÁG
- ♥ RÁD TALÁLTAM DICSÓÍTÓ CSOPORT

PROGRAM

14.30 KAPUNYITÁS
15.00 KONCERT
17.00 AGAPÉ

2Kor 9,7
"mert Isten a jókedvű adakozót szereti"

Nemzeti Emlékezet Bizottsága
Új Közelebb Produkció

MAGYAR HŐSÖK-SZABADULÓSZÍNHÁZ

Írta: Szabó Borbála
Rendezte: Seres Tamás

A 20. századi diktatúrák idején életüket kockáztató bátor magyarok - Salkaházi Sára, Richter Gedeon, Placid atya- története egy felvonásban

**2026. OKTÓBER 20.
18 ÓRA
VMK**

Zalaegerszeg, Keresztury D. tér 1.

A részvétel ingyenes, de regisztrációhoz kötött.

Regisztráció:
csaladkapocs.egy@gmail.com

**TAIZÉ-I IMAÓRA 2026
ZALAEGERSZEG**

ZÁRDAKÁPOLNA, 19 ÓRA

Január 13.
Február 3.
Március 3.
Április 7.
Május 5.
Június 2.

Szeptember 8.
Október 6.
November 10.
December 1.

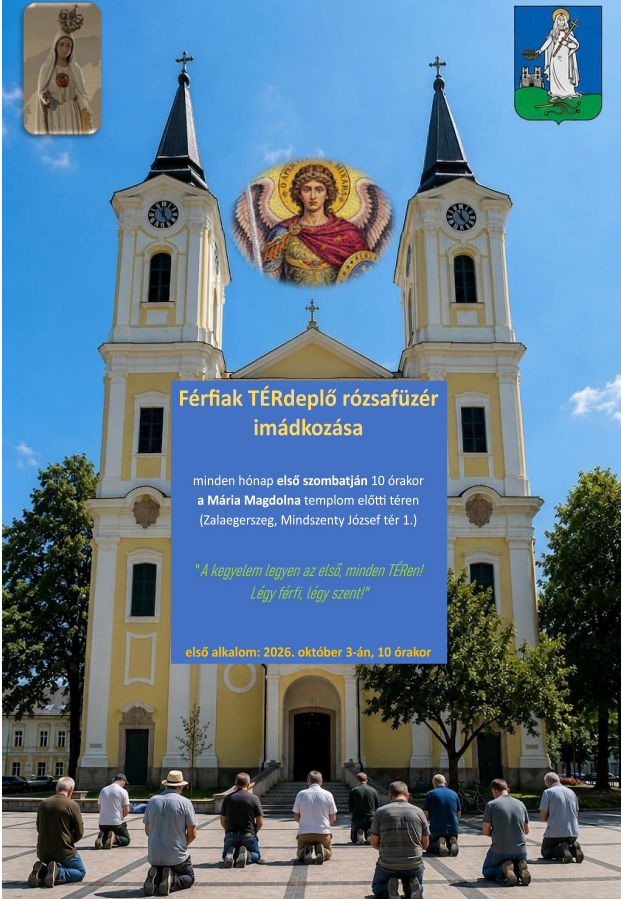

Férfiak TÉRdeplő rózsafüzér imádkozása

minden hónap első szombatján 10 órakor
a Mária Magdolna templom előtti téren
(Zalaegerszeg, Mindszenty József tér 1.)

"A kegyelem legyen az első, minden TÉRt
Légy férfi, légy szent!"

első alkalom: 2026. október 3-án, 10 órakor

Versegi Beáta-Mária:

Az eucharisztikus élet lelkisége és gyakorlata

„(...)Az Ige olvasása

Az Isten Igéjével való barátkozás, ismerkedés legegyszerűbb formája, ha rendszeresen olvassuk a Szentírást. Sokat jelent, ha már a szentmise előtt elolvassuk az adott nap szentírási részeit. Így amikor az olvasmányokat és az evangéliumot a liturgián hallgatjuk, már ismerősen fognak hangzani a mondatok, és könnyebben figyelhetünk arra, hogy a szentmisén miként szólít meg bennünket Isten szava. Melyik az a kifejezés, gondolat, ami szíven talál bennünket, amelyik valami módon éppen összekapcsolódik az életünkkel?

Amikor egyedül vagy közösségben az evangéliumokat olvassuk, érdemes különösen figyelni arra, hogy mit mondott, hogyan cselekedett Jézus. Tanulhatunk tőle, messterünktől és példaképünktől, és törekedhetünk arra, hogy utánozzuk, kövessük őt. Ez az emberi tanulás legelemibb módja. Így tanulunk meg beszélni, írni és sok más készségünk is az utánpótlás révén fejlődik. A tanulásnak egy mélyebb formája az, amikor ráhangolódunk a másik személy érzületére. Ehhez az odafigyelés mellett szükséges az is, hogy a csendet megtartva együtt időzzünk az Igével. Ekkor a történeteken és a cselekedeteken túl az Ige belső, lényegi tartalma is kezd kibontakozni előttünk. Fokozatosan felfedezzük, hogy Isten Igéje bennünk történik. Amit a lapokon olvasunk, az alakítja, táplálja, élteti bensőnkben. A talaj, amelyben Isten igéje szárba szökken, mi magunk vagyunk. Időnként csodálkozva tapasztaljuk, hogy a rég ismert bibliai történetek személyes életünk történéseivé válnak. A rendszeres szentírásolvasás mellett jó, ha időnként olyan könyveket is olvasunk, amelyek a bibliai szövegeket magyarázzák. Ezzel újabb ismereteket szerezhetünk. (...)”

Simon Dávid atya az istenélményekről

„Egyszerűen vinni kell a gyerekeket, ami rengeteg idő és energia, és nagy probléma sok helyen, mert nagyon nagyok az iskolák, nagyon sok osztály van. Amúgy azt szoktam mondani, hogy minden programot egy gyerekért csinálunk. Ha egy elindul az Isten felé, akkor már megérte... A koncepcióm tehát az, hogy istenélményhez kell juttatni az embereket. Mindig figyeltem, mi hozza a megtéréseket. És mit látok? A nagy dolgok az Alfa-kurzus, a Cursillo, a Szentélek-szeminárium, a zárandoklatok, a lelkigyakorlatok, a dicsőítések kapcsán történnek. Persze nem kell mindig élményeink legyenek, de egy első élményre szükség van, hogy az ember komolyan vegye az Istent és lendületet szerezzen,

vagy hogy kitartson az istenkapcsolatában. Azt is tudni kell, hogy ezeket az élményeket az Isten mindig azoknak adja, akik plusz erőfeszítést tesznek érte. Fogmosás közben még kevés embernek volt istenélménye. Egyházunk kezében sok jól működő eszköz van, csak használni kell őket. Sajnos nem mindig élünk velük... A múltkor szólt valaki, hogy Szentlélek-szemináriumon szeretne részt venni ősszel Budapesten, de nem volt könnyű találnunk neki... A győri Örökimádás-kápolnába imaszolgálatot vállalt testvérek révén is hihetetlen sok beszámoló jut el hozzám, hogy milyen sokat ad nekik az Úrral való csendben időzés. A 2006-os Sacramentum caritatis kezdetű apostoli buzdításban XVI. Benedek pápa kérte, hogy minden nagyobb városban legyen örökimádó kápolna. Sajnos nem vettük komolyan... Pedig ahol örökimádó kápolna van, ott megtérések vannak. A karizmatikus megújulással kapcsolatban nekem nagyon jó tapasztalataim vannak. Nagyon sok „karizmatikus” testvér igazán elhivatott – tűz van bennük, tenni akarás.”

(Részlet egy a romkat.hu-n 2025.08.26-án megjelent riportból - <https://romkat.ro/2025/08/26/uj-emberre-kell-valni-beszelgetes-simon-david-soproni-iskolalelkessel/>)

Örökimádás

ZALAEGERSZEGEN

Életünk nagy ajándéka az
Oltáriszentségben valóságosan jelen
lévő JÉZUSSAL töltött idő!

Egyszerűen „csak” gyere,
úgy, ahogy vagy az Úr elé!

**Erősítsük Egyházunkat, plébániáinkat,
családjainkat az Úr előtt végzett folyamatos
imákkal!**

**Várjuk azok jelentkezését, akik szeretnének
bekapcsolódni az Örökimádás megvalósításába
akár konkrét heti időpont vállalásával, akár
beugrós jelleggel!**

Jelentkezni: a QR kóddal, a leírásban szereplő linkkel,
vagy az
orokimadas.zeg@gmail.com címen

Részletek a CsaládKapocs Egyesület honlapján, facebook oldalán,
valamint a plébániákon

Beszámoló-hírek

Anyakönyvi hírek

2026. májustól-szeptemberig

Keresztelés

Major Matteó	Gróf Luca Hanna
Salamon Franciska	Gróf Liza Sára
Németh Zita	Smodics Timót
Gellai Imre	Török Szófia
Balan Dávid	Varga Ádám
Kolompár Melodi Liána	Kolompár Benjámín
Szakács Abigél	Németh Zafira Katalin
Ánik Elina	Kondor Marcell Noé
Csiszár Dorina	Mátay-Kinyik Léna

***Köszöntjük a Katolikus Egyház és
egyházközségünk legifjabb tagjait!
Isten éltesse őket sokáig!***

Házasságkötés

Takács Ákos és Pete Szandra
Fitos Gergő és Szanyi Patrícia
Laki Dávid Attila és Kocsis Délia Kíra
dr. Géczy Mátyás és dr. Kókai Sára
Boros Tamás és Máté Bianka Beatrix
Erdélyi Dániel és Fehér Gréta

***Jókívánságainkat fejezzük ki a pároknak, a
kölcsönös szeretetben szentelődjenek meg
házasságukban!***

Temetés

özv. Tráj Istvánné sz. Csánitz Mária Magdolna (1939)
Forgács Ibolya (1955)
Németh János Gábor (1934)
özv. dr. Villányi Antalné sz. Szabó Ágnes (1940)
Miskolczy Katalin sz. Regolics Katalin (1954)
Bölec Izabella (1958)
özv. Irmay Zoltánné sz. Antal Sára (1935)
Koller Józsefné sz. Horváth Terézia (1939)
Egyed Pál József (1945)
özv. Németh Gézánné sz. Varga Mária (1943)
Drávecz Ferenc (1946)

özv. Bertók Györgyné sz. Tóth Margit (1931)
özv. Tóth Ferencné sz. Dely Mária Lujza (1946)
Horváth István (1962)
Horváth Ilona sz. Burka Ilona (1939)
özv. Biró Ferencné sz. Márkus Mária Valéria (1936)
özv. Vörös Frigyesné sz. Kámán Erzsébet (1945)
dr. Ekler László (1982)
özv. Borsos Istvánné sz. Tóth Erzsébet (1943)
Zsáli János (1943)
Novák István (1946)
Udvardi László (1955)
László Józsefné sz. Simon Gizella (1941)
László József (1938)
Szekeres István (1949)

Adj Uram, örök nyugalmat nekik!

Ünnepi Harangszó

A zalaegerszegi Mária Magdolna Egyházközség
kéthavonta megjelenő tájékoztató lapja.

Szerkeszti:

Tájékoztatói Munkacsoport
E-mail: harangszozeg@gmail.com

Felelős kiadó:

Stróber László

Szerkesztőség és a kiadó címe:

8901 Zalaegerszeg, Balatoni u. 1. Pf.: 91
Telefon: (92) 599-230, Fax: 599-231
www.mariamagdolna.hu
E-mail: mariamagdolna.zeg@gmail.com

Nyomda:

Gura Nyomda Kft. – Zalaegerszeg

Az újságban megjelenő írások és a hozzájuk kapcsolódó
fényképek tartalmáért kizárólag azok szerzői felelnek.